FUNDAŢIA CULTURALĂ

BUNA VESTIRE

PERIODIC AL FUNDAŢIEI CULTURALE BUNA VESTIRE / Nr. 10, Mai 1998; 4 pagini

LEGIUNEA ŞI LEGIONARUL...

„PROGRAMUL NOSTRU" (I) „O altă caracteristică a începutului nostru, *în afară de lipsa de bani*, a fost *lipsa de program*.

Noi nu am avut niciun program. Şi acest fapt va naşte desigur un mare semn de întrebare. Organizaţie politică fără niciun program izvorât din *raţiune*, din capul unui om sau al mai multora?

Dar nu ne-am legat împreună cei ce *cugetam* la fel, ci acei ce *simţeam* la fel. Nu cei ce aveam acelaşi fel de a gândi, ci acei ce aveam aceeaşi construcţie sufletească.

Era un semnal că statuia unei alte zeiţe – Raţiunea – va fi sfărâmată. Pe aceea pe care o ridicase lumea în contra lui Dumnezeu, noi, fără a o arunca şi dispreţui, vom pune-o acolo unde e locul ei, în slujba lui Dumnezeu şi a rosturilor vieţii.

Dacă nu aveam, aşa dar, nici bani, nici programe, aveam în schimb pe Dumnezeu în suflete şi el ne insufla puterea nelimitată a credinţei...

Şi din acest punct de vedere ne vom deosebi fundamental de toate celelalte organizaţii politice. Toţi cred că ţara moare din lipsă de programe bune. Şi de aceea îşi alcătuiesc câte un program perfect închegat şi pleacă cu el să adune oameni. De aceea toată lumea întreabă: - *Ce programe ai* (s.r)?

Ţara aceasta piere din lipsă de *oameni*, nu din lipsă de programe. Că deci, nu programe trebuie să creiem, ci *oameni, oameni noi*. Pentru că aşa cum sunt astăzi oamenii *crescuţi de politicianism şi infectaţi* de influenţa iudaică, vor compromite cele mai strălucite programe.

De aceea piatra unghiulară de la care porneşte Legiunea este *omul;* nu programul politic. Reforma omului, nu reforma programelor politice. *„Legiunea Arhanghelul Mihail"* va fi, prin urmare, mai mult o şcoală şi o oaste decât un partid politic.

Poporul român, în aceste zile ale lui, nu are nevoie de *un mare om politic*, aşa cum greşit se crede, ci de *un mare educator şi conducător* (s.r.), care să biruiască puterile răului şi să zdrobească tagma celor răi. Pentru aceasta însă, el va trebui să biruiască mai întâi răul din el şi din ai lui.

Din această şcoală legionară va trebui să iasă un om nou, un om cu calităţi de erou. Un uriaş în mijlocul istoriei noastre, care să lupte şi să biruiască împotriva tuturor duşmanilor Patriei, lupta sa şi biruinţa sa trebuind să se prelungească şi dincolo, asupra inamicilor nevăzuţi, asupra puterilor răului. Tot ce-şi poate imagina mintea noastră mai frumos ca suflet, tot ce poate rodi rasa noastră mai mândru, mai înalt, mai drept, mai puternic, mai înţelept, mai curat, mai muncitor şi mai viteaz, iată ce trebuie să ne dea şcoala legionară! Un om, în care să fie dezvoltate, până la maximum, toate posibilităţile de mărire omenească ce se află sădite de Dumnezeu în sângele neamului nostru *(„Pentru Legionari")*.

Corneliu ZELEA CODREANU

(va urma)

CORNELIU ZELEA CODREANU

(1899 - 1938)

-„Căpitanul trăieşte şi ne poartă spre biruinţă...

Căpitanul trăieşte. El e viu. Din sufletul lui dogoreşte aceeaşi dragoste, aceeaşi energie binefăcătoare care îmbărbătează pe luptătorii pentru mântuirea neamului şi insuflă groază în duşmani. El e cu noi şi fiecare îl simte în pieptul lui.

Dându-şi seama de proiecţia lui uriaşă peste destinul românesc în lume, slujitorii Antichristului, cu o furie oarbă caută să-i acopere mormântul cu lespedea grea a tuturor răutăţilor şi calomniilor, a tot ceea ce poate imagina spiritul lor pervertit.

Dar e în zadar! Cu fiecare lovitură adusă memoriei lui, *Căpitanul* creşte mai mult şi se înalţă strălucitor peste o lume haotică şi nesigură de ziua de mâine. Cultul lui se întinde cucerind ţară după ţară. Oriunde străbate cuvântul lui, ucenici străini de neamul nostru îl ascultă şi îl urmează...

Căpitanul nu e o realitate a trecutului; el îşi afirmă prezenţa constantă în acţiunile noastre. El ne inspiră în fiecare moment al propriilor noastre deciziuni, el ne admonestează când facem lucruri neconforme cu concepţia lui şi el se bucură şi ne aprobă când *acţionăm în stilul lui* (s.r.). Cu Căpitanul întreţinem un permanent dialog. El interpretează mai bine ca noi înşine vrerea naţiunii. În fond, el conduce *mişcarea*, sau dacă mişcarea s-ar conduce altminteri decum gândeşte el, nu mai e mişcare. El este energia care împrospătează permanent energiile noastre slăbite de lupte, privaţiuni, decepţii şi închisori..."

Horia SIMA

(va urma)

CUIBUL

Unitatea de bază a Mişcării Legionare

(urmare din Nr. 9, 1998)

Or, ceea ce se observă în mod curent în lumea noastră, este tocmai disocierea acestor doi poli, ca şi cum acela care ar adera la o organizaţie politică oarecare nu ar avea nevoie să primească o educaţie civică, morală şi socială.

Această scindare aproape generală în lumea politică actuală agravează neliniştea, neînţelegerea şi ura individului. Anumite organizaţii extremiste, printre altele, fac totul pentru a lărgi prăpastia care separă noţiunile de organizare şi educaţie, în intenţia de a menţine tensiunea existentă între ele şi de a duce la paroxism sentimentul de revoltă al individului. Căci, omul silit să primească numai noţiunile de funcţionare politică se mărgineşte să admită ceea ce această politică îi indică. Şi chiar atunci când primeşte o educaţie, este vorba de o educaţie în sensul partizan al doctrinei, aceea care nu face decât să-i mărească tensiunea şi să ataţe pe militanţi.

Biserica, şcoala şi familia contribuie în proporţii diferite la formarea spirituală a omului. Totuşi într-un anumit moment al vieţii, acesta scapă influenţei lor. Singură, organizaţia politica căreia i se afiliază, poate să-l transforme încă, pentru că aceasta influenţă se exercită în timp îndelungat şi mediul care-l înconjoară îi serveşte drept cadru permanent. Astfel individul devine cu timpul imaginea fidelă a doctrinei pe care a îmbrăţişat-o, a mediului în care se dezvoltă, a educaţiei şi a exemplului ce i se oferă. Individul se supune acolo fără să-şi dea seama că organizaţia din care face parte şi că educaţia ce i se inoculează sunt legate de un scop care, foarte adesea, nu are nimic elevat nici umanitar. Totul depinde de intenţiile reale ale organizaţiei politice în cauză.

Iată deci cel de-al treilea termen esenţial: scopul, de care trebuie totdeauna să ţinem seama când este vorba de o formaţiune politică cu finalitate revoluţionară sau reformatoare. Organizaţia militantă, cât şi educaţia de bază, sunt în raport direct cu scopul urmărit. Se poate chiar spune că structura organizaţiei şi substanţa educaţiei unei mişcări politice sunt aşa cum le vedem pentru că scopul urmărit are un sens definit. Adică, cele două noţiuni care ne interesează sunt în slujba unui scop, care determină modul lor de a acţiona.

Astfel, de exemplu, scopul marxism-comunismului este acela de a distruge un sistem politic şi de a instaura dictatura proletariatului. Pentru a ajunge acolo structura organizaţiei politice, ca şi substanţa educaţiei inoculate membrilor au forme adecvate:

- organizaţia se bazează pe *"celulă"*, unitate de luptă, pe manifestări violente periodice şi pe pregătirea revoluţiei;
- educaţia se referă la incitare la ură, la negarea principiilor morale şi etice, la inocularea în mase a ideii unui fals egalitarism.

Totul se leagă. Căci pentru a-şi atinge scopul, comunismul are nevoie de forţe organizate militar şi de o mulţime imensă cu spirit duşmănos şi răzbunător.

S-a dat acest exemplu extrem pentru că el este cel mai elocvent şi cel mai contrastant cu viziunea şi preceptele *Mişcării Legionare*. Problema organizării şi educaţiei se pune cu acuitate pentru toate formaţiunile politice din epoca noastră, dar sunt foarte puţine cele care au reuşit, să o rezolve în mod convenabil. În ceea ce priveşte partidele tradiţionale, mai bine să nu mai vorbim! Ele chiar nici nu au în vedere principiul educării cadrelor, căci planul lor nu este reformator şi nici revoluţionar. Pe de altă parte, organizarea lor este pur statică neavând ca punct de reper şi de adunare decât sediul partidului, unde se vine spre a se discuta probleme de ordin electoral sau particular. Finalitatea care însufleţeşte aceste organizaţii este interesul, câştigul şi păstrarea privilegiilor obţinute. Pentru a duce la bun sfârşit aceste obiective, nu este nevoie de o organizare specială, nici de o educaţie rafinată.

În cadrul formaţiunilor politice cele mai onorabile, care aparţin sectorului naţionalist şi spiritualist, se constată adesea defecte, fisuri, decalaje, în stabilirea liniei lor de activitate şi de comportament. Dacă planurile lor sunt totdeauna elevate şi respectabile, dacă ele constituie un contrast izbitor şi semnificativ cu decăderea politico-spirituală a epocii, cei doi termeni esenţiali nu sunt în mod egal la înălţime. Ele păcătuiesc, fie printr-o organizare deficientă, fie printr-o educaţie inadecvată. De aceea, de altfel, aceste formaţiuni se poticnesc uneori într-un "imobilism" de neînţeles, care vine în contrast cu frumuseţea şi justeţea preceptelor lor.

A organiza politic, înseamnă a pune individul în faţa unei discipline şi a unei responsabilităţi care să-i trezească gustul datoriei împlinite şi al depăşirii personale.

A educa în mod politic înseamnă să determini pe individ să înţeleagă perfecţiunea virtuţilor morale şi importanţa sacrificiului pentru binele comun şi pentru iubirea aproapelui.

Acest mod de a prezenta organizarea şi educaţia politică este fără îndoială dificil şi delicat. El vine în întâmpinarea egoismului, a urii, a ambiţiei şi a poftei de dominaţie a omului, atât de stringente în societatea noastră mercantilă, materialistă şi nemiloasă. Dar acesta este în mod precis şi pentru faptul că această schimbare socială trebuie să se răspândească şi să devină o raţiune de a acţiona a tuturor celor care cred încă în persoana umană, în demnitatea sa şi în virtuţile sale.

Mişcarea Legionară a avut privilegiul de a fi prima formaţiune politică care să pună în aplicare aceste principii fără seamăn cu un succes care s-a nu dezminţit până astăzi, cu toate circumstanţele politice şi istorice care au zdruncinat lumea şi au distrus atâtea bune intenţii. Doctrina lui Corneliu Codreanu prevede, în detaliu, punerea în practică a acestor forme noi şi originale de dirijare a organismelor politico-sociale şi de înfăptuire a restructurării societăţii.

Ceea ce este cu totul remarcabil, este că, în acelaşi timp, Corneliu Codreanu a reuşit să restabilească unitatea indispensabilă a celor doi termeni esenţiali: ***Organizarea şi educarea,*** (s. r.), care au ca punct comun realizarea şi extinderea aceluiaşi element: CUIBUL. În cuib are loc organizarea cadrelor politice şi educarea militanţilor. În acest microcosmos spiritual se împlineşte marea revoluţie legionară.

Pe drept cuvânt constituirea, viaţa intimă şi activitatea constantă a acestei unităţi de bază a Mişcării Legionare dorim să le explicăm în paginile care urmează.

Sperăm că acest studiu va putea să servească tuturor acelora care, situaţi pe aceeaşi linie spirituală îşi dezbat încă aceste probleme de o importanţă capitală.

(Traducere din limba franceză de Eugen Bălaşa după Ediţiile Carpaţi, Madrid 1973)

dr. FAUST BRĂDESCU

(va urma)

PERSONALITĂTI LEGIONARE

GEORGE USCĂTESCU (1919 – 1995)

Strălucit intelectual, marcant legionar, personalitate de seamă a exilului românesc

*S-a născut în comuna Curtana-Gorj. Studiază Filosofia și Dreptul la București și obține cu succes două doctorate: unul în filosofie și litere (1941) și al doilea în Drept (1943). În 1940 se numără printre colaboratorii ziarului **"Cuvântul"**.*

*După plecarea din țară se înscrie la **Universitatea din Roma**, iar din 1955 se stabilește în Spania, unde devine **titularul Catedrei de Teoria Culturii și Estetică Generală a Universității din Madrid** – catedră ce aparținuse anterior lui Eugenio d'Ors și Ortega y'Gasset. A fost președintele Societății Ibero-Americane de Filosofie din Madrid, profesor la Universitatea Internațională **"Menendez y Pelago"**, din Santander, membru al **Societății Mediteraniene de Filosofie**, precum și membru al **Federației Mondiale a Societăților de Filosofie.***

A publicat peste 100 de volume și broșuri (poezie, eseu, filosofie, politică), precum și numeroase articole în periodice europene, americane și în cele aparținând exilului românesc.

*Dintre cărțile sale menționăm câteva (cu titlurile traduse din franceză și spaniolă): **"Problema Europei (1949)", "Revolta elitelor (1955)", "Moartea Europei (1957)", "Constantin Brâncuși (1955)", "Aventura libertății (1967)", "Erasmus (1970)", "Istoria filosofiei (1978)", "Augustin", Nietzsche, Kierkegaard (1983)".** A întemeiat revista "Destin", care a grupat nume de prestigiu ale exilului românesc ca: Mircea Eliade, Constantin Brăiloiu, Pamfil Șeicaru, Grigore Gafencu etc.*

A fost laureat al Premiului Universității Europene (1964)și al Premiului Național de Literatură al Spaniei (1970).

*A fost membru al **Mișcării Legionare** încă din anii studenției. Și-a arătat încrederea nelimitată în viitorul națiunii și al culturii române. Prin tot ce a scris și a realizat a aparținut Mișcării Legionare.*

AURELIU RĂUȚĂ (1912 – 1995)

*Născut la Câmpulung-Muscel, unde a urmat cursurile liceale, a absolvit **Institutul Agronomic** din București, după care a funcționat ca șef de secție la **Institutul de Cercetări Agronomice** din București.*

După evenimentele din ianuarie 1941, se expatriază în Germania, unde obține doctoratul în agronomie la Institutul Dahlem din Berlin. Între 1942-1944 trăiește în Italia, după care se stabilește definitiv în Spania, unde desfășoară o prosperă activitate în afaceri, cât și în propagandă culturală românească.

*A fost profesor de limba română la Universitatea din Salamanca. A publicat o **gramatică românească** pentru uzul studenților spanioli. A tradus și editat cărți esențiale ale culturii românești, inclusiv poeziile lui Eminescu.*

*A fondat **Asociația Culturală Hispano-Română** de la Salamanca și **Fundația Culturală din Madrid.** A avut o contribuție importantă la edificarea Monumentului Moța-Marin de la Majadahonda.*

*A organizat două simpozioane de larg răsunet în mediile românești: **Sărbătorirea lui Eminescu la centenarul morții sale** (Paris, 15-18 iunie 1989) și **Exilul românesc. Identitatea și conștiința istorică** (Paris, 20-23 mai 1994).*

A făcut o constantă operă de mecenat, fără îngustimi ideologice și cu o superioară discreție.

Aureliu Răuță rămâne o pildă vie de vrednicie românească pentru generațiile mai noi, chemate să poarte pe mai departe crucea românească!

VLADIMIR DUMITRESCU (1902-1991)

Distins universitar, reputat arheolog, purtător consecvent al crezului naționalist.

*S-a născut la București. A făcut studii de filologie și filosofie, geografie și istorie la Universitatea din București, pe care o termină cu o licență **"magna cum laude"**. Doctor în istorie la București, 1929. Își continuă studiile la Roma, ca **membru al Școlii Române** de acolo (1926-1932), terminate cu un doctorat, cu teza **„L'età dèl ferro nel Piceno"**, asupra epocii fierului din această zonă a Italiei. Este continuatorul lui Vasile Pârvan la catedra de arheologie a Universității din București. A elaborat peste 15 volume și 140 de studii de specialitate publicate mai ales în străinătate. Între 1935-1945 este directorul **Muzeului de Antichități.** Editează **"Anuarul Dacia"**, continuând pe Vasile Pârvan. Pune bazele actualei biblioteci a **Institutului de Arheologie.***

*Este ales membru al **Institutului de Preistorie și Arheologie** italian și german. A fost solicitat pentru colaborare în S.U.A.*

*Lucrarea lui capitală **"Arta preistorică în România"** apare inițial în italiană apoi în franceză, engleză, spaniolă și rusă. Urmează **"Harta arheologică a României"** și **"Legende celebre în fața științei".***

*A aderat la **Mișcarea Legionară,** iar în vara anului 1936 a participat la tabăra legionară de la Carmen Sylva.*

În 1940 a fost secretar al Ministerului Învățământului.

*Între anii 1952-1955 a fost în arest administrativ pentru apartenență la **Mișcarea Legionară.** În 1980 și-a scris memoriile din detenție – **"Închisorile mele"** – apărute după 1989.*

CONSTANTIN NAGACEVSCHI (1916-1993)

Profesor doctor, distins romanist, militant naționalist, însemnată personalitate a Exilului românesc.

Născut în comuna Șerpeni, județul Tighina. Tatăl preot. Liceul l-a absolvit la Chișinău, Filologia la Universitatea din Iași, iar Conservatorul l-a terminat la Cernăuți.

*Arestat ca student pentru activitate legionară între 1938-1940. În septembrie 1940 este ajutor de prefect în județul Roman. După lovitura de stat a lui Antonescu din 1941, trece în Jugoslavia și apoi în Germania, unde este internat în lagărele de la Rostock și Buchenwald. Aici este grav rănit în bombardamentele anglo-americane. Luptător consecvent împotriva comunismului rusesc. Cade prizonier la englezi. În 1946 îl regăsim la Universitatea din Bonn, unde, după doi ani, se înscrie la doctorat, pe care îl ia cu **"Magna cum Laude"**. Profesor la Universitatea din Saarbrücken și München, la Catedra de limbi romanice și, din 1966, director la **Akademischer der Universität München.***

Este unul din inițiatorii Institutului din Freiburg, pe care l-a susținut moral și material, până la sfârșitul vieții.

*În exil, a avut o intensă activitate cu caracter social, înființând și susținând **Căminul pentru refugiați politici "Moța-Marin"**, de la Madrid.*

*Legionar, cu o educație profund creștină, a luptat pentru constituirea **"Frontului Unității Românești"** și organizării **"Congresului Mondial Românesc** (Paris 1988)". (M. R.)*

O REPLICĂ LA FALSURILE GROSOLANE ŞI INFAMIILE DIN MANUALUL PENTRU CLASA a XII-a „ISTORIA ROMÂNILOR 1821-1989"

La Editura Didactică şi Pedagogică a fost tipărit în anul 1996 manualul pentru clasa XII-a „ISTORIA ROMÂNILOR 1821-1989". Autorii acestui manual sunt Mihai Manea şi Bogdan Teodorescu. Lucrarea a fost editată la cererea Ministerului Învăţământului.

În mod evident, autorii acestei lucrări şi-au propus, fără o documentare pertinentă, să prezinte *Mişcarea Legionară* ca pe o formaţiune politică extremist-teroristă, de extremă dreaptă, capabilă de crime odioase.

După cum se ştie, cunoştinţele însuşite de tineri în şcoală se imprimă în conştiinţa lor ca adevăruri de bază, de necontestat.

V-aţi gândit, oare, domnilor „istorici" ce răspundere purtaţi? Şi cum de aveţi curajul să mutilaţi sufletele atâtor tineri prin prezentarea ca adevăruri a unor falsuri grosolane, ca cele descrise în lucrarea dvs?

V-aţi gândit ce se va petrece în conştiinţa acestor tineri când vor cunoaşte, din alte surse, că, de fapt, acele câteva asasinate comise de legionari au fost reacţii împotriva monstruoaselor masacre a căror victime au fost sute de legionari dintre cei mai valoroşi, inclusiv Corneliu Codreanu, fondatorul şi conducătorul *Mişcării Legionare?*

V-aţi gândit, domnilor ziditori de suflete, că acele „crime monstruoase" cum le numiţi dvs. atribuite legionarilor n-au fost comise de nişte cetăţeni veniţi de pe cine ştie ce meleaguri, ci de nişte români autentici şi că în ultimă instanţă contribuiţi la deprecierea patrimoniului moral al acestui popor?

Deşi suntem convinşi că le cunoaşteţi, însă cu rele intenţii v-aţi referit la ele, vă vom arăta în cele ce urmează circumstanţele reale, care au determinat aceste evenimente.

1. CAZUL MANCIU

Constantin Manciu, chestorul Poliţiei Municipiului Iaşi era detestat de majoritatea românilor din acel oraş pentru repetatele şi gravele maltratări ale unor tineri nevinovaţi, inclusiv a lui Corneliu Codreanu. Pe acesta, în mod special, îl maltratase şi umilise în repetate rânduri. În anul 1924 a fost împuşcat de Corneliu Codreanu, în legitimă apărare, după care s-a predat pentru a fi judecat.

În mod normal procesul ar fi trebuit să aibă loc în capitala Moldovei, mare centru universitar. Întrucât dezbaterile s-ar fi desfăşurat într-o ambianţă favorabilă acuzatului, fost preşedinte al *Centrului Studenţesc*, care se bucura de mari simpatii nu numai în rândurile tineretului universitar, inculpatul a fost transferat la închisoarea din Focşani, unde urma să fie judecat. Deoarece şi acolo opinia publică părea să-i fie favorabilă, s-a hotărât judecarea procesului la Turnu Severin, deci cât mai departe de lumea care ar fi putut influenţa mersul dezbaterilor. Precum se ştie, Justiţia Română nu l-a condamnat pe Corneliu Codreanu, întrucât s-a demonstrat că fapta a fost comisă în legitimă apărare., deci n-a fost cazul unei „crime monstruoase". Cum de n-aţi consemnat şi acest „insignifiant" argument, domnilor „istorici"?!

2. CAZUL I. GHE. DUCA

În lucrarea dvs. aţi precizat:

„Pericolul reprezentat de această organizaţie pentru viitorul ţării a determinat pe primul ministru I. Ghe. Duca ca, printr-un Jurnal al Consiliului de Miniştri (deci printr-o oarecare ilegalitate; n.r.) *din 9 decembrie 1933 (adică după o lună de la preluarea puterii n.a.) să interzică Garda de Fier. Drept răspuns, la 29 decembrie 1933, pe peronul gării Sinaia, trei legionari l-au ucis pe primul ministru".*

Presupunând că n-aţi fost contemporani cu acel eveniment, cum de n-aţi fost interesaţi, domnilor „istorici", să cunoaşteţi măcar din literatura memorialistică, adevărul în legătură cu circumstanţele în care s-a produs?

De pildă, în ***Memoriile*** sale, Constantin Argetoianu, francmason îndeobşte cunoscut, care nu poate fi suspectat de simpatii pentru Mişcarea Legionară, referindu-se la convorbirea avută cu I. Ghe. Duca, în ziua de 15 noiembrie 1933, a consemnat:

„Duca mi-a spus că prima lui datorie era desfiinţarea Gărzii de Fier şi că o va face cu prilejul alegerilor. Nu va lăsa Garda să candideze. Probabil că o va dizolva în ultima zi a depunerii candidaturilor ca să împiedice pe gardişti să candideze pe liste camuflate. Mi-am permis să observ că comite o nouă greşeală. Duca s-a uitat lung la mine: «Ştiu Argetoianu... dar nu pot să fac altfel. Mi s-a pus această condiţie "sine qua non" şi e singura care mi s-a pus. Am primit-o..."

Deci, domnilor "istorici", nu pericolul care îl reprezenta ***Mişcarea Legionară*** *pentru viitorul ţării l-a determinat pe I. Ghe. Duca să o dizolve printr-un simplu jurnal al Consiliului de Miniştri, ci pentru că aceasta a fost condiţia "sine qua non" prin care reprezentanţii cercurilor bancare din Occident condiţionaseră aducerea la coducerea ţării a unui guvern liberal condus de I. Ghe. Duca.*

De fapt, aceasta a fost şi cauza reală a demiterii Guvernului naţional-ţărănist prezidat de Al. Vaida Voevod, care era denumit "nasul" **Gărzii de Fier**".

Forţele oculte occidentale exercitau o nefastă influenţă în viaţa noastră politică, în special după ce, în anul 1929 – când ministru de finanţe era ţărănistul Mihai Popovici – fusese contractat un împrumut, condiţionat de controlul activităţii noastre economice, de reprezentanţii acelor cercuri, printre care şi faimosul bancher evreu Charles Rist.

Dacă I. Ghe. Duca - înscăunat la putere în prima jumătate a lunii noiembrie - s-ar fi limitat la dizolvarea Gărzii, nu s-ar fi ajuns la consecinţe atât de dramatice. I se ceruse însă nu numai dizolvarea, ci distrugerea **Gărzii de Fier**.

Din nefericire obedientul prim ministru a procedat astfel chiar înaintea alegerilor programate pentru 10 decembrie, dezlănţuind o cumplită prigoană împotriva legionarilor care intraseră, deja, în campanie electorală.

Astfel, la Constanţa, la 23 noiembrie, pe când lipea un afiş electoral, a fost ucis mişeleşte, împuşcat pe la spate, tânărul student Virgil Teodorescu, cel mai în vârstă dintre cei 5 copii ai familiei unui modest salariat poştal.

La Iaşi, în ziua de 29 noiembrie, a fost ucis legionarul Niţă Constantin, care arunca o pâine studenţilor baricadaţi în Căminul Râpa Galbenă.

La 9 decembrie, legionarul Nicolae Bălăianu din Vlaşca este ucis în bătăi de jandarmi. Aceeaşi soartă au avut-o şi legionarii Toader Toma, Toader Negrea şi alţii.

Sterie Ciumetti, casierul central al **Mişcării Legionare**, *a fost omorât prin strangulare la Prefectura de Poliţie, după ce a fost chinuit ca să declare locul unde se află Corneliu Codreanu, care, neavând la data aceea un domiciliu stabil, a reuşit să nu fie arestat. După ce a fost asasinat, în corpul neînsufleţit al lui Sterie Ciumetti s-au tras focuri de armă ca să se poată pretinde că încercase să evadeze. După aceea a fost aruncat sub gheaţa lacului Fundeni, de la marginea Bucureştiului.*

F C B - V

(va urma)

REDACŢIA

Fondator: Simion GHINEA VRANCEA
Secretar general de redacţie: George URSA
Corector: Mircea RAŢIU
Redactor, cap limpede: Radu MOLDOVAN

•Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie.
Opiniile exprimate în articole aparţin autorilor.

Corespondenţa: "F C B - V"–C. P. 8-27, Bucureşti
Tipărit la Tipografia EDITURII „ELISAVAROS".
Str. Luduş nr. 32, sector 1, Bucureşti; telefon: 6.38.30.16

I.S.S.N.: 1453 - 5602